

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Niciun om nu poate urca spre Dumnezeu (spre bine) dacă nu ajută și pe alții să urce și dacă nu e ajutat și el de alții” – Părintele Dumitru Stăniloae

Nr. 519 / 24 decembrie 2023

SFÂNTUL
IOAN MAXIMOVICI
1896 -1966

HRISTOS SE NAȘTE, SLĂVIȚI-L!

Fiul lui Dumnezeu S-a pogorât pe pământ și S-a întrupat în liniște și fără zărvă. Așa cum picătura de rouă cade peste țarină, la fel puterea Celui Preaînalt a umbrit-o pe Preacurata Fecioară și S-a născut de la ea Mântuitorul lumii.

Dar lumea n-a observat marea lucrare înfăptuită de Dumnezeu. Oamenii erau ocupați fiecare cu treburile lui, atenția lor era îndreptată spre grijile zilnice și spre zgomotoasele întâmplări ale lumii.

Însă treburile cotidiene nu-i mulțumeau pe oameni, chiar când aveau spor.

Tot mai tare se auzea „dorul duhului” după adevăr și se simțea că lumea, împotmolită în deșertăciune și în vicii, se îndrepta spre pieire.

Nu doar iudeii așteptau un izbăvitor, dar și cei mai vrednici dintre păgâni erau în așteptarea cuiva care să mântuie lumea de la

pieire. Dar fiecare își închipuia în felul său venirea acestuia și, fiind ei înșiși trupești, nu se puteau gândi la ceva duhovnicesc. *Iudeii cer semne, iar elinii caută înțelepciune* (I Cor. I, 22).

Și nimeni nu aștepta un Mântuitor blând și smerit cu inima, acoperit nu de slavă pământească, ci cerească.

Nimeni dintre pământenii nu-și închipuia că într-o asemenea sărăcie va apărea Izbăvitorul și că astfel va veni la oameni Cel Ce împărățește peste toate făpturile. Și însuși voievodul lumii de atunci, mândrul potrivnic al lui Dumnezeu, diavolul, se văzu înșelat și nu îl recunoscă în Cel născut pe Acela pe Care îl pizmuiseră pe când încă era înger. Taina cea dinaintea de veci, ascunsă puterii sale, despre mântuirea neamului omenesc putea fi cunoscută doar de cei care iau aminte la glasul din cer și într-acolo își îndreaptă privirile.

Păstorii îi auziră pe îngeri cântând venirea lui Hristos în trup – acei sărmani păstori din Bethleem, al căror singur izvor de înțelepciune era cartea deschisă a înțelepciunii lui Dumnezeu, arătată în frumusețea zidurilor Sale, neatinse de păcătoasa mână omenească. Iar celeilalte părți a omenirii, care nu a auzit cântarea îngerească, prin lumina strălucitoare a stelei ce s-a aprins pe cer, cerul parcă din gură i-a vestit: *întru ale Sale a venit Lumina cea adevărată care luminează pe tot omul care vine în lume* (In. I, 11; I, 9).

Cerul le-a vorbit tuturor celor care au cunoscut slava lui Dumnezeu.

Dar numai regii magi, ce căutau să descopere în cer judecățile lui Dumnezeu și erau gata să meargă oriunde pentru a afla adevărul, au priceput glasul cerului. Strângându-și comorile ca să le aducă în dar nou-născutului împărat, ei își lăsară tronurile, își părăsiră pământul natal și plecară neștiind încotro, urmând doar mersului stelei, care le arăta calea spre împărăția cea veșnică.

Iar lumea continua să freacă în patimile ei.

Irod, auzind de nașterea Veșnicului împărat, căută să-l omoare; negăsindu-l, el ucise o mulțime de prunci, dar nu reuși să-l omoare pe Cel născut tainic în peșteră. Taina aceasta rămânea ascunsă pentru cei ce trăiau după stihiiile lumii acesteia. *El era printre oameni, dar ei nu l-au cunoscut* (In. I, 31).

Ci li Se dezvăluia treptat doar inimilor curate, căutătoare a dreptății lui Dumnezeu, gata să lupte pentru adevăr, descoperindu-Se și acelor care voiau să-și curețe inima și erau gata să-și supună propria voie voii cerești.

Și a venit vremea când lumina de la Bethleem s-a întins peste toate marginile lumii.

Iar steaua de la Bethleem iarăși strălucește nevăzut deasupra lumii, chemând toate popoarele și pe fiecare om în parte să-și ațintească

privirea spre cer, sus să-și țină inima, să cadă la Noul-Născut și să se bucure cu bucurie mare, fiindcă cu noi este Dumnezeu! *Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți, neamuri, și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu! Hristos S-a născut!*

Sursa: **Sfântul Ioan Maximovici**, *Predici și Îndrumări Duhovnicești*, Editura Sophia, București, 2006

MIRCEA VULCĂNESCU
1904 - 1952

PRUNC NI S-A NĂSCUT NOUĂ

Oamenii se nasc, cresc, se frământă, năzuiesc, suferă și pier. La fel ca oamenii, se ridică neamurile și Împărățiile cresc, înfloresc o clipă, dăinuiesc și cad. Și, la fel cu oamenii și cu Împărățiile, dar în alt ritm, se aprind stelele cerului, luminează o vreme și se sting...

Și, prefacerea aceasta pare omului inelară, condiția nașterii din nou e moartea, totul trece, totul se întoarce fără de sfârșit. Și, din adâncul amărăciunii sale, Înțeleptul,

care pare că presimte-n El, totuși, altă chemare, fie măcar ca în vis, o fărâamă de năzuință spre vecinicie, rostește cu amărăciune (de unde, oare, amărăciunea asta, dacă în lume sunt toate cum au fost?): „Zădărnicie a zădărniciilor, totul e zădărnicie!”

În fața acestei deznădejdi a sufletului omenesc rămas de sine și văduvit de Dumnezeu, de bucurie, Biserica, creștinii lumii întregi răspund, din toate vremurile, cu un fapt, cu unul singur: Crăciunul... Și, tocmai acestei strădanii, a cărei culme, pentru noi, creștinii, este Maica Domnului, acest suspin al firii după mântuire – îi răspunde, nu ca un țel, dar ca o împlinire, însemnătatea zilei de Crăciun.

În ea, așteptarea omenirii întregi și-n omenire, a fiecăruia din noi, așa cum suntem, cu patimile noastre, cu păcatele și cu minciunile noastre, își află un răspuns, o dezlegare. E semnul că strădania noastră nu e în zadar, că nu în zadar năzuim către mai bine. Că strădania noastră s-a auzit la cer și că nu mai suntem de acum sortiți risipei, că glasul a aflat răspuns la Scaunul Domnesc, că, în sfârșit, vom avea parte de dreptate. Spre asta năzuiește, de o mărturisește sau nu o mărturisește, toată străduința omenească. Sterpi suntem toți prin firea noastră și robii suntem toți prin fire. Ne robim tuturor; ne robim țelurilor făptuirii noastre, ne măcinăm în luptă cu puterile lumești, să-nfăptuim visurile care ne-au robit; ne robim și nouă înșine, și unii altora, numai și

numai ca să avem parte de-mplinire. Ba, chiar și atunci când, mândri, revoltați, asemeni lui Spartacus, vrem să ne azvârlim lanțurile și să fim [liberi], nu facem decât să ne schimbăm robia.

Și iată că, dintr-o dată, avem semn: că stârpiciunea noastră și-a aflat limanul, că goliciunea noastră și-a aflat îmbrăcăminte, că năzuința noastră și-a aflat întruchipare, că s-a născut Domnul nostru adevărat, care ne va face dreptate.

Ție, așadar, căruia ți-a murit ce ți-a fost drag, ție, căruia ți s-a stricat jucăria, celuia care te vezi păcătos, bicisnic, ție, celuia care ai ucis atâtea lucruri sfinte, ție, pe care viața te-a zdrobit și pe care te paște deznădejdea, iată că ți s-a născut prunc. Ție. Acesta a venit, anume pentru tine, ca să îți zică să nu fii

întristat, să vindece rănele tale, să șteargă lacrimile tale, să-ți spună că, la El, nimic din tot ce avu preț nu are moarte; că strădania ta nu va fi zadarnică; că ruga ta s-a auzit la cer; că El a venit să mântuie tocmai ceea ce era pierdut.

La El ai să recapeți curăția, ai să redobândești gustul de viață, ai să te afli iar întreg, pe tine însuși strălucitor, împlinit până la statul ființei tale adevărate, cu tot ce ai încercat, tot ce n-ai izbutit și ai să vezi că la El nu e pentru nimic moarte, ci numai Înviere, Bucurie, Strălucire și Viață fără de sfârșit.

O, dacă ar putea, numai, ochii tăi, ochii mei, să vadă Bucuria îndurării Sale! Poate că am orbi, de bucurie.

Sursa: **Mircea Vulcănescu**, *Bunul Dumnezeu cotidian, Studii despre religie*, Editura Humanitas, București, 2004

PROGRAMUL LITURGIC

Luni <i>25 decembrie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Nașterea Domnului (Crăciunul)
Marti <i>26 decembrie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Soborul Maicii Domnului
Miercuri <i>27 decembrie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Sfântul Apostol, întâiul Mucenic și Arhidiacon Ștefan
Duminică <i>31 decembrie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Galateni 1, 11-19; Ev. Matei 2, 13-23; glas 5, voscr. 8 → Duminica după Nașterea Domnului (a Sfinților Iosif Logodnicul, David Prorocul și Iacob, ruda Domnului)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București